

170

Ccyre

Fo. CLXVII

SOSTRATA PAMPHILVS.

In hac scena. XIII.

^{a. nō ignoro} ^{b. in suspitōe}
n On clam me est gnate mi tibi me esse suspectā
^{fositan inuicidos} ^{obcessisse}
 vxorem tuam propter meos mores hincabiſſe
^{quid} ^{i. celas} ^{noſſecis} ^{ſine celo}
& ſi ea diſſimulas ſedulo. Verum ita me diſi ament ſitaq;
^{i. male d' ea} ^{ſu am ctra}
 obtingant ex te qua exopto mihi: vt nunquā ſcies comme
^{i. odiū merentū} ^{i. ſpium} ^{i. prius}
 rui: merito vt caperet illam odiū mei. teq; antequam me
^{ſcanti purabā amoi i adhibuiſſi} ^{Laches}
 amare rebar: ei rei firmavi fidem. nam mihi tuus pater inſ
^{paſſo aū} ^{i. modo} ^{i. p. p. poſucis me}
 tus narrauit modo / quo pacto habueris prepoſitam amo
^{i. conſtitui} ^{i. educto} ^{i. reddere beneficia} ^{uſſim}
 ri tuo / & nunc tibi me certum eſt contra gratiam referre
^{i. mercedem} ^{i. p. pietate in ma} ^{affectu tuo in parē} ^{rem.}
 apud me præmiū eſſe poſitum pietati ſcias mi Pam
^{ſoſ volo uſſim} ^{i. ſibi r Pamphi.} ^{i. ſententia uile}
 phile. hoc & vobis & mee commodum famæ arbitror.

Velut qualitas negotialis in diſputatōe venit iuſtum ne ſit repudiare coniugem cauſa matris vt omnino quid fieri debeat.
 a Non clam. Vero ordine a purgatōe ſui inci pit mater abitura ne qd diſcedit iracunda videat
 b Tibi me eſſe in ſuſpectam. i. in ſuſpiti onem.
 c Vxorem tuam. Blandius vxorem ſignif. cauit quā ſi diceret philomenam.
 d Propter meos mores. Mores ſenū dicuntur vt ſaneſtus moroſa. Et moroſi homines qui ſui cuiuſdam moris ſunt.
 e Et ſi ea diſſimulas ſedulo. Que ſcio. Et ea pro eam rem ſed abſolute occurrit ſupra largi ſententiæ & genere neutro & eſt ordo eſt ea diſſimulas.
 f Verum ita me diſi ament. Coniectura qua ſoluitur iururaudo.
 g Itaq; obtingant ex te. Pro ſe iurat veititē pamphilo probat vt blanda ſit. Itaq; due pſeſionis.
 h Nunq; ſcies cōmerui. Bona exceptio qa poſſumus aliquē inſcientē ledere q; res adueniā pertinet. Nunq; ſcio cōmerui. Hic ordo eſt iuſurandi vt cum propoſuerint ita ſequatur. Ita velim mihi deos propicioſ. vt cum dii illius temporis. mihi venit in mentem.
 i Merito. Bñ dixit merito. Nā vt nos immeritoſ qd nō oderit nō eſt in mea manu. Hec eſt exceptio Plauti in triuinio. Vt quid dicant nō eſt merito. vt re dicant. & merito.
 k Vt caperet illā odiū. Idē eſt culpa ſine merito.
 l Teq; anteq; me amare rebar. Antea qua cauſa. deſt cauſa vt ſit ordo & q te amare rebar tāti
 m Ei rei firmavi fidem. Neq; me ſeſelit quod ante rebar. & te amare. Et rei firmavi fidem probationem aubiſſi.
 n Nam mihi tuus pater intus narrauit. Atq; in eum hoc omne quod mihi agre eſt euo mam. potuit & in euo mendo narraſſe qd matre ſi lius. p poſuiſſe vxori. o Tuus p. Familiaris qua poſuiſſe vxori. p Laborat mulier. ne qd dictura odio aut do
 iore aut certa ira facere videat. Premiū eſſe poſitū & c. Sic Virg. Hic pietatis honoſ hic ſunt ſua premia laudi. r Mi paphilo
 je & c. Re dūa dictura. vide qntis ſi blādū vobis rēq; ſmolli. Prius cōtra gram a iuſto. Nunc mi pamphile abhōctō. Et hoc principiū eſt aliqd pcanus ſoxmine a blādīmō incipit. vt libet audiat.
 E iiii